Austmarkingen

Organ for Austmarka Utvikling

1/2011

Innholdsfortegnelse

Til VM i hundekjøring

Helene og Jon har siden i høst bodd på Høiby sammen med sine 11 hunder av Alaska-Husky rasen. Hundekjøring er deres store hobby og tar all fritiden. Nå i februar starter de for første gang med egne hunder i Femundsløpet. Løpet er på 400 km og går over to døgn og er VM i langdistanse hundespannkjøring. Det er Helen som kjører og Jon er med som såkalt "handler", dvs. sørger for utstyr og pleie av hunder og kjører på hvilestedene. Les mer om hundekjørerne på side ?

Luciafeiring på Austbo

Kakene fra Lucia var populære blant beboerne. Les mer på side 5.

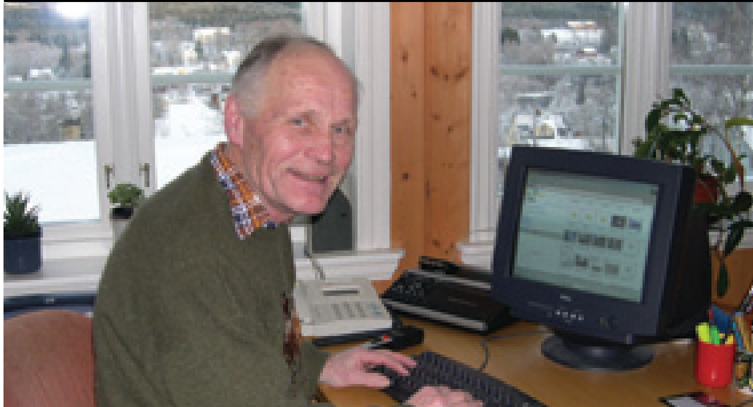

Innskriving på skolen

Førstemann til å skrives inn var Adrian Fjellvang. Et stort øyeblikk også for far og mor. Les mer på side 10.

Leder

Så er vi tilbake til hverdagen og med en ny utgivelse av Austmarkingen. Det har ikke manglet på stoff denne gangen. Vi har fått en lang og hyggelig rapport fra en Austmarking om hvordan det er å være ung student i storbyen Trondheim, og etter rapporten å dømme bør det friste flere til å søke sin utdannelse der. Vi har også snakket med noen Austmarkinger som daglig pendler til Oslo. Felles for alle er at Austmarka kjennes som et trygt og godt sted å vokse opp og bo i, og at dette oppveier ulempene med lang reisetid, enten den skjer med tog, buss eller egen bil.

Nå er det årsmøte-tid og jakten på styremedlemmer og ledere er i full gang. Det er like vanskelig hvert år å finne nye folk som er villige til å bruke litt av sin fritid for fellesskapet. Det burde ikke være slik, for skal vi ha en aktiv og attraktiv bygd med mange tilbud til unge og gamle, er vi avhengig av at lag og foreningene er virksomme. Vi får tro det ordner seg i år også.

Ellers skjer det mye positivt i bygda. Særlig gledelig er det at hus sjelden blir stående tomme i lengre tid. Flere unge par er flyttet til bygda og det merkes også på skolen. Foreløpig er det 16 nye elever i første klasse til høsten, og flere kan det bli før det nye skoleåret begynner.

Kommunen satser mye på å øke innbyggertallet, men det virker som om det i første rekke gjelder Kongsvinger by. Med den fortettingen som utbyggerne planlegger, er jeg redd for at byen blir mindre attraktiv som bosted. Hvorfor skal alle ledige åpne plasser bebygges? Hvor blir det av parkene og parkeringsplassene? Nei, da har vi det bedre her i bygda. Du kjenner vel første vers av Austmarka-sangen:

Austmarka, Austmarka
vakker du er
Bygda vi alle har
inderlig kjær.
I våre hjerter
med lengsel og tro
Vet vi at her skal vi
bygge og bo.

Bjørn Dybing

Marnstuen Media AS støtter Austmarkingen med layout-produksjon og trykk.

marnstuen media

AUSTMARKARUNDEN

Årsmøter:

Finnskogtinget avholder årsmøte på i Trysil lørdag 12. februar.

Austmarka Idrettslag har årsmøte i Skibua 15. februar kl. 18.30.

Austmarka Utvikling har årsmøte på Pizzaen 23. februar kl. 19.00. Årsmelding og regnskap legges ut hos Joker 1. uke før årsmøtet.

Tussevangen Vel har årsmøte mandag 28. februar kl. 19.00

Austmarka Vel har årsmøte 1. mars på Arstun kl. 19.00

Sanitetsforeningen har årsmøte onsdag 9. mars kl. 18.30 på Brødbøl bygdehus

Austmarka Historielag har årsmøte søndag 27. mars kl. 17.00

Friluftsgudstjeneste

Søndag 20. februar kl. 12.00 holdes friluftgudstjeneste på Smørholmen.

Palmesøndag, 17. april kl. 12.00, er det gudstjeneste på Tjuvbråtan, skihytta til Tussevangen Vel.

Teater

Forestillingen "Skogsus og elvebrus, -historier fra Glåmdal." Denne kritikerroste forestillingen fra Teater i Glåmdal kommer til Austmarka Samfunnshus onsdag 16. februar klokka 19.00. Skuespiller Sten Bjørge S. Hansrud imponerer med sin fortellerkunst sammen med musiker Øivind Roos. Forestillingen er satt sammen av historier, skjemt og alvor, fra alle de sju Glåmdals-kommunene. Tekster av bl.a Klaus Hassel, Hans Børli, Åsta Holth, Rolf Arne Lie Holter, Bjørnar Sømoen, Hans Ludvig Fredheim m.fl.

Sang

Austmarka Bygdekor underholder på Langelands-hjemmet torsdag 17. februar med muntre sanger fra 30- 40- og 50-åra.

Åpne skihytter

Tjuvbråtan, skihytta til Tussevangen vel, er åpen hver søndag fra kl.12.00 til 15.00. Her får du kjøpt kaffe, sjokolade og annet godt.

Smørholmen holder åpent fra kl. 10.30 til 14.30 med servering hver søndag mot Påske så lenge skiføret holder.

Brua i vinterskrud. Til våren setter kommunen opp lys på begge sider og prosjektgruppa vil sørge for gjerde langs sidevangene.

Vestbredden – del av sikker skolevei

Av Bjørn Dybing

I fjor vår holdt kommunen ved teknisk forvalter Ivar Brenna og trafikkansvarlig Kjetil Lein et møte med foreldrene til barna på Austmarka barne- og ungdomsskole. Hensikten med møtet var å få innspill til tiltak som kunne lage skoleveien tryggere. Blant forslagene som ble framsatt var etableringen av en trygg skolevei fra Åbogenveien, på ny gangbru over Sagåa fram til Sagåveien, opp til Bygningsgutua og videre fram til skolen. Derved ville elevene på vestsiden av Sagåa slippe å gå over den smale og trafikkerte brua ved brannstasjonen.

Dette forslaget ble godt mottatt, og i løpet av året kom brua på plass og tverrforbindelsen mellom Åbogenveien og Sagåveien etablert. Austmarka Utvikling, som har bekostet brua og opp-arbeidelsen av veiene, så det ikke som hensiktsmessig å sitte med eierskapet til brua, og søkte derfor høsten 2010 om kommunen ville overta brua og vedlikeholdet av tverrforbindelsen mot at AU fokk en økonomisk kompensasjon.

Denne søknaden ble behandlet i formannskapet 30. november. Søknaden ble imøtekommet og et tilskudd på kr. 200.000 utbetalt til Austmarka Utvikling. I brevet fra kommunen heter det: "Overtakelse av bru og tilførselsveier vil først skje etter at AU har montert forsvarlig sikring av rampene inn på brua. Kommunen vil så snart det er mulig, våren 2011, bestille montering av belysning. Når begge disse tiltakene er gjennomført vil det bli gjennomført en formell overtakelse av bru og vegforbindelse." Videre av brevet framgår det at vi selv må sørge for snørydding i vinter, men at kommunen tar dette ansvaret fra høsten av. Men tverrforbindelsen er bare ett av flere tiltak for å trygge skoleveiene på Austmarka. For å få til en god total løsning mener teknisk forvaltning at dette tiltaket må følges opp i 2011 med nye tiltak. Totalt sett har Kongsvinger kommune et budsjett for investeringer på området trafikksikring året 2011 på en halv million. Det var enstemmig vedtak i formannskapet om at kommunen forplikter seg til å fullføre trafikksikringen fram til skolen i 2011 innenfor rammen for investeringer til trafikk-sikring.

Kjell Øya fra Charlottenberg heiser brua sikkert på plass. Deretter ble gangdekket montert.

Jul på Austmarka

Den kalde vinteren, som begynte allerede i begynnelsen av november, la ingen demper på de tradisjonelle juleaktivitetene, verken ute eller inne. Men mye ved og brensel har det gått med og det varmeste vintertøyet kom tidlig fram. Så kaldt var det at Sagåa nesten frøs til gjennom bygda. Men julebad ble det! Badstua ved Tunet ble i år nesten full av folk som trosset vinteren, hogg hull i isen og tok seg ett eller flere forfriskende bad etter oppvarming i bygdas røykbadstue.

I julen har vi mange arrangementer her på Austmarka og flere av disse er nå blitt en tradisjon. Det er vanskelig å bli med på alt, men nedenfor har vi noen glimt fra de fleste.

Nissemarsjen

All-idretten står for denne og er et fakkeltog som går fra skolen og fram til Historielagets tun. Det gås to forskjellige ruter, alt etter alder. Vel framme ved Tunet serverer Austmarka Vel saft og boller til barna og kaffe og kringle til de voksne. Med et varmende bål blir det en liten hyggestund rundt Bråtastua og en påminnelse om at nå står jula for døra.

Varm saft og boller smakte godt etter nissemarsjen.

Lysmesse og julegrantenning

Austmarka Vel står for oppsettingen av det store juletreet foran kirken. Det er ikke alltid like lett å finne et pent og passende tre som helst skal stå ved bilvei, slik at Geir Rundgren og Tormod Eriksen kan få felt det og fraktet det ned til kirkeplassen. I år fant vi treet oppe ved Graslia, og det er en gave fra Anders Kolbjørnsrud. Monteringen av lyssløyfene og oppsettingen av treet gikk greit, selv om det ble noen kalde fingre denne gangen.

Tenningen av juletreet gjøres alltid første søndag i advent, og etter avtale med sokneprest May Helen Aspen tenner vi juletreet rett etter lysmessen i kirken. Kirkedøren åpnet seg og i prosesjon kom menigheten ut med levende lys i hånden. Opplegget var bra, men en sur vind lot dessverre ikke lysene brenne mange sekundene. Det elektriske anlegget på treet virket heldigvis, og straks var vi klar til gange rundt juletreet. Uten musikk blir sangen noe famlende, men i år hadde Laila Sagli spilt inn de kjente julesangene på en CD og dette hjalp.

Sanitetsforeningen stilte som vanlig opp med gløgg og pepperkaker, noe som varmet godt opp mens vi ventet på nissene. Og de kom, med pakker til alle, og sannelig hadde ikke nissen med seg kjerringa si i år. Og så var vi inne i adventtiden, noe det fine juletreet minnet oss om der det lyste hele ventetiden gjennom og fram til tjuendedagen.

Nissefar hadde tatt med seg kjerringa si for å hjelpe til med pakkeutdelingen.

Sjarmtrollene fra barnehagen

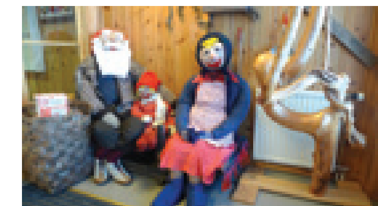

Lucia-opptoget på Austbo med Hanna og Elise i spissen.

Luciadagen er barnas dag. Etter lange forberedelser og øvelser kler barna i barnehagen seg i hvitt og glitter, og med lys på hodet eller i hånden går de i fin prosesjon opp til beboerne på Austbo mens de synger Luciasangen og deler ut kaker. I år fikk beboerne også delta i generalprøven på en del sangnumrene som barnehagen skulle oppføre dagen etter i Samfunnshuset for et mye større publikum.

Barna synger for beboerne på Austbo.

Ingen jul før nissene har flyttet inn på Austbo

Sanitetens julebasar

Saniteten sier sjelden nei når de blir bedt om å delta eller støtte noe i bygda. De sørger for julegraut til alle på skolen, skolefrokost, melk til barnehagen og blomster til eldre og enslige til jul – bare for å nevne noe. Behovet for inntekter er også stort, og Sanitetsforeningen må drive en aktiv innsats for å fylle alle hull. Hele høsten selger Sanitetsforeningen på Austmarka lodder til julebasaren, og trekningen forgår alltid i desember. På denne julebasaren er det også et lynlotteri, og folk vet å sette pris på deres arbeid. I år kom det inn 13 000 kroner på loddsalget og 4 000 på lynlotteriet på Arstun. Leder Åse Wilhelmsen sier hun er gledelig overrasket over resultatet og takker for bidragene. Nå i 2011 er det 100 år siden Sanitetsforeningen ble dannet her i bygda. Dette skal markeres, men detaljene er foreløpig ikke fastsatt.

Alltid en hyggelig stemning under Sanitetens julebasar på Arstun

Eventyret på Høgmoen

Fagernes Utmarkslag innbød også i år til førjulseventyr på Høgmoen. Veien inn fra Masterud var opplyst med fakler og ga fin stemning på veien inn til samlingsplassen. Her var det stort juletre med tente lys og to-tre bål flammet opp og ga en herlig og tiltrengt varme. I hytta var kjøkkensjefene i gang og det ble servert både pølser, kaker og varm drikke. Det ble en riktig fin kosestund etter hvert som mørket senket seg, snøflakene dalte ned, bålene varmet og maten smakte. Et fint tiltak av utmarkslaget der alle i bygda er velkommen til å delta. Vi gikk rundt juletreet og forventningene til barna var stor. Kom nissen? Jo da, han kom og skuffet ikke. Her var det pakker til alle barna.

Med mørke, snø, bål og juletre ble det fin stemning på Høgmoen

Jul på Austmarka forts.

Maria Østli og de yngste danse-elevene fikk vise hva de kunne.

Sang og musikk

Samfunnshuset inviterte i år til sang ved Austmarka Bygdekor og Barnekoret mens Laila Sagli sørget for musikken. Barnekoret imponerte med sangglede, festlige viser og spill på scenen. Vi fikk også en danseoppvisning under ledelse av Andrea Fjeld og Maria Østli med hvert sitt parti, ungdom og barn.

Koret fikk stor applaus for fremføringen av to sanger etter Geir Lystrups "Stjerna fra øst". Sangene er basert på russiske folketoner og med Olga i sin nasjonaldrakt og tilhørende dansetrinn, ble vi virkelig hensatt til østlige land. Koret kunne for øvrig litt av sangene på russisk også.

Styret i Samfunnshuset er bekymret for økonomien, da det er kostbart å drifte det store huset. Stor var dergleden da det viste seg at de fikk inn 7 800 kroner bare på åresalget denne kvelden.

Søndag før jul sang vi julen inn i kirken sammen med Barnekoret og Bygdekoret. Laila Sagli sørget for musikken og sammen med Anita Johnsrud Skulstad fra Emmys kafé fikk vi vakre prøver på duettens repertoar. En fin avslutning ble det da Morten sang "O Helga Natt" og vi alle "Deilig er jorden".

Austmarka Barnekor og Bygdekoret fant tonen sammen på Samfunnshuset.

Skyttelen går!

Nå er jul og nyttår over og foreningene i bygda er i full gang igjen. Ovenfor ser vi de blide damene i Håndverkslaget som samles på vevstua over brannstasjonen hver tirsdag og torsdag fra kl. 10.00 til 14.00. De setter pris på å få besøk og serverer gjerne en kopp kaffe. Siste mandagen i måneden har de strikkekafe, enten her på vevstua eller på Austbo kl. 18.00. Alle er velkomne.

Veverne tar seg en kaffepause. Rundt bordet sitter Turid Sandhalla, Grete Eriksen, Aud Dybing, Rita Mømb, Monica Lindberg, Liv Steffenstorpet, Gunn Åserud, Laila Støkker, Tove Embre og Karin Jakobsen. (Foto: Monica Lindberg)

Gruppen fra 9. og 10. trinn sang "En stjerne skinner i natt". Fra v. foran: Anna Strand, Athina Skarnes, Charlotte Ruud. Bak: Maren Bekkengen, Hanna Haakerud Svendsen og Cecilie Dalbakk.

Start på juleferien

Tirsdag før jul var siste skoledag. Nytt av året var at samlingen i kirken skjedde fra morgenen av, deretter i gymnastikksalen til skolen. Det var en fullsatt kirke med barn og familie da kirkeklokkene ringte og prosesjonen med klokker Kristiane i spissen åpnet for høytideligheten. Inne i kirken var det nydelig pyntet og Laila sørget for god stemning med sitt preludium over temaet Lys.

Alle trinn på skolen bidro på en eller annen måte med dikt, sang, opplesning av juleevangeliet, forbønn og solospill. – Nå har vi ventet hele måneden, tent lys, hengt opp adventskranser og gleder oss til selve julekvelden når pakkene skal åpnes, sa sokneprest May Helen Aspen, men minnet om at den største gleden av alle er å kunne glede andre.

Etter kirken gikk turen til skolens gymnastikksal, med gang og lek rundt juletreet før sanitetskvinnene kunne by på deilig julegrøt til alle elever og ansatte ved skolen. Så var det fri – helt til neste år og vel så det!

Nora Hagen spilte "Deilig er jorden" på trompet.

Grøten smakte bra, syntes Lisa, Oda, Siri og Leandra. Men mandelen fant de ikke.

Så var jula slutt

Det er blitt en tradisjon på Austmarka med juletrebrenning. Egentlig skal dette skje på 20-dags jul, men Historielaget og Austmarka Vel, som står for arrangementet, har funnet det mer praktisk å legge dagen til nærmeste lørdag. Slik også i år.

På forhånd var det gjort opp et stort bål på idrettsplassen ved Tunet som brant lystig i påvente av det store juletreet foran kirken. Dette var på forhånd tatt ned og kappet til en lengde som gjorde det mulig for en ti-tolv mann å bære treet fram til Tunet – med et rimelig antall styrkedråper underveis.

På Tunet var det allerede møtt opp folk med sine mer eller mindre tørre juletrær. Åge Sørmoen minnet først om bakgrunnen for denne tradisjonen med å bære jula ut på 20.dags jul, og etter at spesialsangen "Du brune visnede tre farvel" ble avsunget, lempet vi trærne på bålet, der de mer eller mindre gikk opp i røyk.

På Arstun var det dekket til hyggelig samvær og med felles anstrengelser ble de siste julekaker og slanter fortært. En hyggelig måte å avslutte jula på.

Sanitetsdamene sørget for grøt til alle. Fra v. Grethe Svendsen, Laila Støkker, Solveig Skarnes, Beathe Børli Karterud og Emmy Østgård.

Fra bygdeliv til studentliv

Tekst og bilder: Dorthe Bekkengen

Våren 2010 sang jeg på mitt siste vers før det skulle bære ut i den store verden. Jeg var spent, nervøs, oppspilt og en anelse redd. Det var ingen tvil om at jeg var klar for verden, og at verden var klar for meg. Spørsmålet var bare: "Hva skulle jeg gjøre? Og hva i verden skulle jeg?". Etter utallige timer med nesa nedi brosjyrer og øynene på stilk foran dataskjermen endte jeg opp med å søke meg til Trondheim på bioingeniørstudiet. For å være ærlig visste jeg ikke hva jeg gikk til. Bioingeniør? Hva gikk det egentlig ut på? Jeg hadde jo lest litt om det på nettet fra før av, men informasjonen var begrenset. Trondheim, i tillegg? Tvers over landet! Ingen kjente, ny by. En storby for ei som har bodd på Austmarka mer eller mindre hele livet. I Trondheim har de jo mer enn én storvei, og hvor mange smågater finnes det ikke der?!

Sommeren gikk sin gang og det plumpa ned brev, brosjyrer, magasiner og informasjon i postkassa mi. Avsender: Høgskolen i Sør – Trøndelag, Avdeling for Teknologi. Nå var det som virket så fjernt blitt til virkelighet. Jeg leste gjennom alt av informasjon minst 3 ganger for å være sikker på at ingenting gikk meg hus forbi. Forberedelsene skulle ingen kunne si noe på!

Plutselig var sensommeren kommet. Med en stor, rosa koffert, sommerfugler i magen og masse forventninger rettet jeg snuten nordover. Reisemålet var Norges studentby nummer 1; Trondheim. Mitt første møte med byen var litt overveldende. Halvveis ramlende ut av sentralbanestasjonen fikk jeg tak i en taxi. Solen skinte, det var varmt og det yret av folkeliv i gatene. En helt fantastisk flott by. Min første tanke var: "Her skal jeg trives!"

Første skoledag kom. Heldigvis for meg kunne jeg ta følge med ei av jentene jeg skulle bo sammen med, for vi hadde kommet inn på samme skole. Det var en betryggelse, i hvert fall en liten stund. Den trygge følelsen varte helt til vi kom ned i byen og gikk inn i erkebispegården ved Nidarosdomen. Jeg ble stående og måpe i noen sekunder. Inne i gården var det helt tykt med studenter og prosjektet med å finne kullet fra studiet mitt begynte. Etter mye halsstrekking så jeg det grønne skiltet med skriften "Bioingeniør" på. Forsiktig trasket jeg bortover og stilte meg beskjedent i gruppa. Øynene gled over personene som skulle bli mine nye klassekamerater. Kommer noen av disse til å passe sammen med meg, egentlig? Det var ubehagelig stille med tanke på at vi var 3000 studenter samlet på ett lite sted. Stemningen bar preg over at det var flere i samme situasjon som meg. Situasjonen ble litt mindre trykket i det åpningsshowet begynte. Summingen blant studentene steg og jeg, som kommer fra Austmarka, har aldri i mitt liv hørt så mange dialekter på en gang.

Takket være Fadderuka Quak har jeg blitt kjent med mange flotte mennesker! Dette var en av mine bekymringer da jeg flytta til Bartebyen. Hva om jeg ikke klarte å få meg noen venner? Jeg kan fortelle litt kort om hva fadderuka går ut på, og hva det er for noe. Quak er den organisasjonen som har ansvaret for fadderuka og programmet som blir satt opp. Den blir drevet av studenter, så de vet godt hva nye studenter vil like. Noe disse 10 dagene bar stort preg av! Hver dag var fylt med sosiale begivenheter med blant annet rebusløp i byen, konserter, sportsdag og festligheter når solen senket seg. Dette er en gyllen mulighet for nye studenter å bli kjent med hverandre, både innenfor eget studieområde og på tvers av studier. I starten av uka blir man delt inn i faddergrupper som alle har to til fire faddere. Disse er som oftest 2-årsstudenter fra studiet man går på.

Allerede første dagen i fadderuka Quak skjedde noe av det jeg fryktet aller mest. På kvelden var det fest på Studentersamfundet og vi hadde det kjempegøy alle sammen. Da festen var ferdig skulle jeg gå hjem til kollektivet mitt. Ferden bar oppover bakkene fra Samfundet mens jeg gikk og tenkte over dagen som hadde passert. Etter en stund med rask gange kjente jeg meg ikke lengre igjen. Det gikk raskt opp for meg at jeg hadde gått meg bort! Midt på natten, alene, i en ukjent by stod jeg og kikka meg rundt. Det kom noen forbipasserende, men ingen visste hvor Kong Inges gate var. Som den hardbarka austmarkingen jeg er, beholdt jeg roen og holdt hodet kaldt. Noen måtte da vite hvor gata var? Plutselig kommer det en fyr gående. "Hei.. Unnskyld. Jæ er ny her i bi'n og skar tell Kong Inges gate. Du veit itte tilfeldigvis å det er henn?!" Man føler seg ikke veldig lur når man må stoppe en tilfeldig person midt på natta og spørre om veien hjem. Heldigvis for meg skulle han i samme retning!

Etter den episoden har alt bare gått oppover. Noen av de fra faddergruppa mi ble mine beste venner, jeg ble bedre kjent i byen og studiet var toppers! Etter hvert som tiden går, blir folk tryggere på hverandre. I starten av første semester er man redd for å krenke eller fornærme noen. Når man er blitt kjent, forsvinner litt av denne frykten. Da kommer dette med dialekt inn, noe jeg har fått merke. Man skulle ikke tro at en austmarking skulle skille seg ut i mengden av dialekter fra hele Norge, men jeg kan bekrefte at man, i aller høyeste grad, blir lagt merke til. Jeg har mista tellingen på hvor mange ganger forskjellige personer har blitt over gjennomsnittet engasjert og interessert i dialekten min. De ordene som blir lagt mest merke til er "gøtt" og "kjett". Etter noen måneder i Trondheim kommer man innom mange dialekter, og det overrasker meg at samtlige ikke forstår hva "kjett" betyr. Når jeg bruker det ordet, ser de ut som spørsmålstegn alle sammen. Hver gang må de bli fortalt hva det betyr. Personlig syns jeg det er rart at de ikke med en gang assosierer ordet "kjett" med "kjedelig". Over til det andre ordet som blir spesielt markert, "gøtt". Det er tydeligvis et ord med høy underholdningsverdi. Flere ganger har jeg opplevd at både sunnmøringer, trøndere og rogalendinger må dra på smilebåndet i sammenheng med bruken av "gøtt". Noe jeg stiller meg litt uforstående til, da de har mye mer dialekt enn meg.

Da jeg på sensommeren i fjor flytta til Trondheim, var en av tankene at jeg ikke kom til å savne Austmarka i det hele tatt. Det skulle bli godt å komme seg unna bygda og alt bygdelivet medfører. Allikevel, da julen nærmet seg og eneste turen hjem hadde vært en kjapp helgetur i oktober, kom savnet for fullt. Tenk så godt det skulle bli å komme hjem til bare kjente ansikt, skog og frisk luft. Jeg tror at man alltid vil ha en spesiell tilknytning til bygda man kommer fra. Det er noe spesielt over de kjente omgivelsene, de blide fjesene, og de hyggelige samtalene man ofte har på Joker'n. Man blir ikke bare en av tusen. Alle vet hvem du er og du har din egen identitet. Jeg storkoste meg hjemme i jula med familie og kjente, men når nyåret kom var det på tide å dra nordover igjen. Skolestart var allerede 4. januar, så på kvelden den 3. januar bar det i retning Trondheim, studier og studenthverdag. Flyet lettet fra Gardermoen 22.30 og skulle bruke 50 min på turen. Vi landet trygt på Værnes 23.20. Det var i hvert fall det vi alle trodde. Hjulene traff rullebanen og flyet begynte nedbremsingen. Idet vi skulle svinge av rullebanen og kjøre mot gaten vår oppstod det en situasjon ingen hadde forutsett. Rullebanen var glattere enn det pilotene hadde fått beskjed om, dermed bar det fem meter ut i snøhaugen. Piloten ga beskjed over speakeren at vi hadde kjørt av, men det var ingen farlig situasjon og vi skulle snart komme oss løs. Dette viste seg raskt å bli vanskeligere enn først antatt. Vi som var passasjerer ble bedt om å forlate flyet og gå om bord på ventende busser som skulle kjøre oss fram til flyplassen. Ettersom jeg hadde med kameraet mitt som håndbagasje, benyttet jeg denne gyldne muligheten til å knipse noen bilder av flyet og kaoset rundt. Dette viste seg å bli starten på enda en ny opplevelse for min del. Dagen etter sendte jeg bildene inn til Adresseavisen, som er lokalavisa i Trøndelag. Etter bare noen få minutter fikk jeg mail tilbake og en melding på Facebook. Det var fra en journalist som hadde ansvaret for å dekke saken om flyulykken. Før jeg visste ordet om det ble jeg telefonintervjuet, de ville bruke bildene mine i en artikkel og i tillegg ville de ha bilde av meg, slik at lesere kunne se hvem jeg var. Litt utpå dagen gikk jeg inn på adressa.no og det første jeg ser er en artikkel om flyulykken, det ene bildet mitt og et bilde av meg. Jeg ble altså kjendis over natten.

Mitt valg å flytte til Trondheim for å studere har med andre ord skaffet meg mange nye og spennende erfaringer som jeg ikke ville vært foruten. Man vokser på å flytte såpass langt hjemmefra, og jeg hadde nok ikke opplevd like mye hvis jeg hadde flyttet til for eksempel Oslo. Jeg kom til Trondheim med forventninger, mål og et åpent sinn, og ikke ett sekund har jeg angret. Med trygghet kan jeg si at det er ikke noe problem å komme fra ei lita bygd og til en "storby" som Trondheim. Jeg gikk inn for å trives, og klarte det i aller høyeste grad. Med sine 30 000 studenter og en overflod av studenttilbud er Trondheim å anbefale. Til tross for det, vil alltid Austmarka ha en spesiell betydning for meg. Det er et sted å komme tilbake til og et sted jeg føler meg hjemme.

Det ble en noe spesiell ankomst etter juleferien, da Trondheimsflyet havnet i snøhaugen.

Trondheim med 30 000 studenter har et unikt studentmiljø. Det er på Samfundet det meste foregår.

Drahjelp til AKK

I forrige nummer av Austmarkingen fortalte vi om Austmarka KulturKompani, AKK, en etterfølger av Trekkspillklubben, men med et langt bredere engasjement. Oppussingen i kjelleren av Samfunnshuset går sin gang og ved Påsketider vil nye og flotte lokaler stå ferdige til øving av både musikk, dans og sang.

– Vi var så heldige å få en tildeling på kr. 180.000,- fra Gjensidigestiftelsen, forteller June Myhrer, leder av AKK. Dette var den nest største tildelingen i Hedmark, og er med på å sette kulturlivet på Austmarka på kartet. Pengene skal bidra til å fremme kulturlivet i bygda, men i første omgang vil de bli brukt til oppussingen av lokalene i kjelleren på Samfunnshuset. Der vil vi få et koselig møterom, ny kjøkkenkrok og nye toaletter samt et stort danse-og musikkrom. Når dette er ferdig, håper vi å kunne tilby flere aktiviteter, bl.a. gitarskole, fotokurs og revygruppe. Dessuten vil vi at det skal bli et sted hvor ungdom kan få øve og prøve seg innen forskjellige musikkaktiviteter, sier June. I AKK-styret sitter også Kim Daniel Bryni, Steinar Skoglund og Gjermund Torp. Nå skal det snart være årsmøte og planene for året skal legges. Snusbusarne, sanggruppa Sangria og dansegruppene for barn og ungdom er for lengst etablert, så det blir spennende å se hvilke nye aktiviteter det nå blir satset på. Vi ønsker lykke til.

Leder av AKK, June Myhrer, gleder seg til å sette i gang flere kulturaktiviteter i nyoppussede lokaler i Samfunnshuset.

Innskriving på skolen

Til høsten starter en ny 1. klasse på Austmarka barne- og ungdomsskole og nå er det tid for innskriving. Den nye klassen vil ha til sammen 16 elever, 11 gutter og 5 jenter. I fjor var det bare halvparten så mange, med 4 gutter og 4 jenter, så dette blir en relativ stor klasse.

Rektor Tommy Seigerud ønsket velkommen og gledet seg til å bli kjent med alle. Så ble en etter en tatt med inn på rektors kontor, der selve innskrivingen ble gjort sammen med mor eller far eller begge to. Imens kunne de ventende smake på deilige boller som Bente hadde bakt for anledningen.

Lærerværelset på Austmarka barne- og ungdomsskole ble helt fullt da 16 nye elever skulle skrives inn.

Hundene på Høiby har et herlig gemytt og setter pris på litt kos fra Helene og Jon.

Til Austmarka med 11 spreke hunder

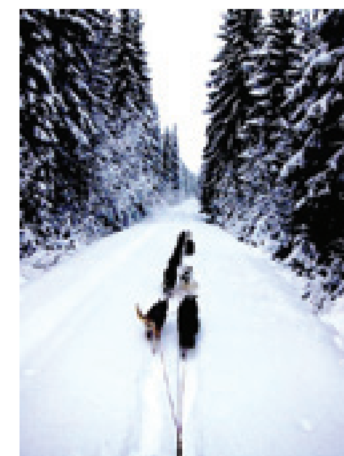
Hundekjøring er en sportsgren vi ikke har sett mye til her på Austmarka. Da vi hørte at det var kommet et ungt par til bygda som dyrket denne hobbyen, måtte vi bare av sted for å hilse på dem og høre mer om hobbyen deres.

Helene Gran Øverli og Jon Sigmundstad kom til Kongsvinger i høst for å gå på skole. Helene går på Politihøgskolen på Sæter og Jon skal bli sykepleier. To forskjellige yrker, men ett har de felles – interessen for trekkhund-sporten.

Jon kommer fra Hjelmeland i Rogaland og Helen fra Ås, men de møttes på folkehøgskolen i Alta, der de ble i 4 år. – Jeg har alltid vært glad i hunder, sier Jon, men det var der oppe jeg ble bitt av basillen, så jeg fortsatte ett år på folkehøgskolen som stipendiat med hundekjøring som fag. Etterpå studerte vi begge friluftsliv mens vi delvis jobbet for den kjente hundekjøreren Roger Dahl. Vi fikk også låne hans hunder og kjørte en del løp, og dette ga mersmak. Det ble til at vi satset på å få våre egne hunder etter hvert.

Nå har dere i alt 11 hunder. Hvor kommer de fra?

– Vi fikk en hund av Roger Dahl først. Så kjøpte vi et par hunder, fikk en parringshvalp og for ikke lenge siden kjøpte vi et par hvalper fra Skien. – Jo det er blitt 11 etter hvert, så det er først i år at vi har kunnet delta i løp med våre egne hunder. Forrige helg deltok forresten Jon i et 94 km løp i Gausdal og fikk 1. plass, forteller Helene. Diplomene på veggene vitner også om flere gode plasseringer i hundeløp, dog ikke med egne hunder.

Trening må til. Her med full fart på en skogsbilvei.

Hvordan er treningsforholdene her på Austmarka?

– Vi synes de er gode, og vi er veldig glade for at vi har fått leie oss inn her på Høiby. Vi har kjørt opp en treningsrunde ved Kalvbergtjernet og har planer om et par lengre løyper, men må ta hensyn til trafikken. Bilen vår er utrustet for hundetransport, så vi kan kjøre bil til steder der det egner seg å trene. Best er det å være ute i løypa etter at det er blitt mørkt. Vi har kraftige hodelykter så både vi og møtende biler synes på lang avstand.

Blir det ikke kostbart med fôr til så mange hunder?

– Jo, hver hund koster rundt 10 kroner dagen, bare i fôr. Så det blir vel ennå en stund til vi får råd til å kjøpe nok hunder til å delta i det 1000 km lange Finnmarksløpet, sier Jon. Nå blir det først tre år på skole og praksis i Kongsvinger for dem begge, og hva fritiden skal brukes til er det ingen tvil om. Her blir det hundekjøring for alle penga. Vi ønsker paret velkommen til Austmarka og lykke til med kjøringen. Og vil du vite mer om hva som skjer på Høiby kan du gå inn på Helene og Jons hjemmeside www.hoiby-husky.webs.com

B-BLAD

Returadresse P.b.28,
2224 Austmarka

Skikarusellen går

Det deltok 65 barn på åpningen av skikarusellen. Her er de klare til start. De fire første er: Elise Holtet, Lars Ola og Tor Erik Ramtjernsåsen og nr. 4 er Lina Lange.

En iskald førvinter har ikke fristet så mye til skigåing, selv om snømengden og føret har vært bra. Men nå er vi inne i en mer normal vinter, med temperaturer som flyr både høyt og lavt. Og skiløypene på Austmarka ligger klare.

Austmarka Idrettlag med All-idretten og skigruppa satte i gang med skikarusell onsdag 12. januar på Tussevangen og vil fortsette i totalt 5 onsdag framover til vinterferien. Det forutsettes brukbare føreforhold og ikke for lave temperaturer. De som deltar 3 ganger eller mer, vil få tildelt diplom.

Etter vinterferien håper idrettslaget på å få arrangert klubbrenn og det tas sikte på diplom- og premieutdeling på Tussevangen etter dette. Så her er det bare å hive seg på. Treningsforholdene i lysløypa er førsteklasses og de som skal være med i karusellen møter opp til registrering og utdeling av startnummer fra klokka 18.00.

Innleveringsfrister for Austmarkingen

Bladene vil bli distribuert ca 14 dager etter innleveringsfristen.

Nr.2: 31. mars
Nr.3: 31. mai
Nr.4: 22. august
Nr.5: 20. november

Austmarkingen gis ut av Austmarka Utvikling i et opplag på 210 eksemplarer og kommer ut 5 ganger i året. Abonnementsprisen er kr. 200 per år, levert i postkassen. Noen eksemplarer legges også ut for salg hos Joker til kr. 40,-. Alle henvendelser ang. abonnement, gaveabonnement og bladets innhold rettes til redaktøren: Bjørn Dybing, tlf. 628 25 693 eller e-post bjorn.dybing@east.no. Redaksjonen for dette nummer er avsluttet 31. januar.

Neste utgave av Austmarkingen kommer i midten av april.

